

ผมไม่ได้อยู่ในฐานะที่สามารถทำอะไรได้ทุกอย่าง แต่เมื่อเราเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ทั้งจากทฤษฎี จากการปฏิบัติ ทั้ง กาย และจิต จากประสบการณ์ที่ได้พบเห็น ทำให้เราเกิดปัญญามากมาย ปัญญาที่เกิดถ้าไม่นำออกมาใช้ เก็บไว้กับตัวก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร

ตามที่ได้เคยกล่าวไว้ว่า ผมเรียนรู้ทุกอย่างรอบตัว เรียนรู้จากการสังเกต และเรียนรู้จากคน เรียนรู้จากธรรมชาติ เรียนรู้ทุกอย่างที่เข้ามาสัมผัสกับประสาททั้ง 5 ได้แก่ ตา หู จมูก ปาก กาย และแถมด้วยจิต ทำให้ผมเกิดปัญญา เมื่อเกิดปัญญาแล้วก็ต้องนำไปปฏิบัติ เป็นการต่อยอดจากความรู้ ทำให้เกิด เป็นปัญญา และนำไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์ ต่อตัวเอง ครอบครัว สังคม ชุมชน และประเทศชาติ

ผมไม่ได้อยู่ในฐานะที่สามารถทำอะไรได้ทุกอย่าง แต่เมื่อเราเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ทั้งจากทฤษฎี จากการปฏิบัติ ทั้ง กาย และจิต จากประสบการณ์ที่ได้พบเห็น ทำให้เราเกิดปัญญามากมาย ปัญญาที่เกิดถ้าไม่นำออกมาใช้ เก็บไว้กับตัวก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร

ความรู้และปัญญาเก็บไว้กับตัวนานเท่าไรก็จะยิ่งหมดคุณค่า เพราะโลกเปลี่ยนแปลงเร็วมาก จะต้องรับนำความรู้และปัญญาออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์

ผมมีความสุขมากที่สามารถนำความรู้และปัญญาของผมไปถ่ายทอดและเผยแพร่ให้กับคนอื่นได้นำไปใช้ ผมจึงต้องเรียนรู้ตลอดเวลาไมฉะนั้นผมจะไม่มีความรู้และปัญญาไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

21 มีนาคม 2556

{jcomments on}